

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15474

гр. София, 10.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. И.

като разгледа докладваното от ИВЕТА В. И. Гражданско дело № 20241110104506 по описа за 2024 година

намира, че на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, следва да съобщи на страните проекта за доклад по делото:

Предявени са от Г. Д. Т. срещу „.....“ ЕАД отрицателни установителни искиове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответното дружество **сумата от 2 965,62 лева**, представляваща цена на доставена електроенергия за периода от м. януари 2009 г. до м. юни 2011 г. до имот с адрес: по клиентски номер 310275156051 и **сумата от 7 878,17 лева**, представляваща лихва за забава върху главницата, поради новонастъпило обстоятелство – погасяване на вземането по давност.

Ищецът твърди, че е клиент на ответното дружество „.....“ ЕАД във връзка с доставката на електроенергия до имот с административен адрес:, за който при ответника е открита партия с клиентски номер 310275156051. Посочва, че имотът представлява дворно място с площ от 821 кв. м. и построена в него двуетажна жилищна сграда, както и, че макар да е електрифициран, от момента на закупуването му реално не е ползван. Поддържа, че през пролетта на 2023 г. констатира, че електрозахранването в имота му е преустановено, като след направена справка при „.....“ ЕАД му било изяснено, че по партията са налице неплатени стари задължения за периода м. януари 2009 г. – м. юни 2011 г., които към 11.05.2023 г. възлизали на сума в общ размер от 10 843,79 лева, от които главница по фактури в размер от 2 965,62 лева и лихви в размер от 7 878,17 лева. В исковата молба ищецът излага, че това общо вземане е недължимо от него поради погасяването му по давност, на която се позовава в настоящия процес. Намира за приложим към вземанията тригодишния давностен срок по чл. 1116 ЗЗД, предвид характера им на периодични задължения. Посочва се, че до настоящия момент от ответното дружество не са предприети никакви действия за събиране на вземането, които да обусловят прекъсване на давността. С тези съображения ищецът обосновава правния си интерес от търсената установителна искова защита и отправя искане за уважаване на предявените искиове и за присъждане на сторените по делото разноски.

В депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор ответникът „.....“ ЕАД, чрез пълномощника си юрк. Ангелов, не оспорва, че ищецът Г. Т. е титуляр на партия, открита при ответното дружество, за процесния имот с адрес: с клиентски номер 310275156051 а с това и битов клиент на дружеството във връзка с доставката на електрическа енергия до имота съгласно приложимите Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ответното дружество. Посочва, че в клаузата на чл. 13, т. 1 от последните е установено основното задължение за потребителя на

електрическа енергия, а именно да заплаща стойността на използваната електроенергия в определените в ОУ срокове и начин. Изяснява се, че неплатените и просрочени задължения по процесния клиентски номер 310275156051 за периода от м. януари 2009 г. до месец юни 2011 г. възлизат на сумата от 4 634,56 лева съгласно месечни фактури, издадени на 02.05.2023 г. Посочва се, че върху главницата е начислена и дължима и лихва за забава в общ размер от 6 228,37 лева за периода от 07.01.2009 г. до 14.03.2024 г., формирана от стойността на лихвата за забава върху всяка месечна фактура. В отговора на исковата молба се признава, че давността по отношение на така посочените суми по процесната партида, открита на името на ищеца, са погасени по давност, въпреки че последните поначало са дължими от клиента, тъй като по отношение на същите не са предприети принудителни действия за събирането им. Изтъква се, че начислената през процесния период главница в общ размер от 4 634,56 лева касае стойността на количество електроенергия, което е измерено от средство за търговско измерване на база на реален отчет в имота. „.....“ ЕАД, като краен снабдител е носител на вземането от ищеца, като титуляр на партидата. Посочва се, че тази сума продължава да е неплатена. Предвид това и поради изпадане на клиента в забава е начислена като дължима и сумата от 6 228,37 лева – неустойка за забава в размер на законната лихва, формирана за всяка неплатена фактура. Предвид разпоредбата на чл. 118 ЗЗД за ответника не съществува задължение да отпише счетоводно процесните вземания. Ответното дружество твърди, че с оглед признанието на исковата претенция в посочените размери на вземанията, то същият не дължи разноси по делото на основание чл. 78, ал. 2 ГПК, тъй като с поведението си не е дал повод за образуването му. Няма такъв характер извънсъдебното претендиране на вземанията, спрямо които е изтекла давността, в който смисъл е налице постановена съдебна практика. С тези доводи „.....“ ЕАД намира исковата претенция за основателна и отправя искане за присъждане на сторените по делото разноси.

На основание чл. 145, ал. 2 ГПК на ищеца следва да бъдат дадени указания да уточни периода – с начален и краен момент на сумата от 7 878,17 лева, представляваща лихва за забава.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК, съдът разпределя между страните **доказателствената тежест** за подлежащите на доказване факти по предявените **отрицателни установителни иски** с **правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК**, както следва:

В тежест на ищеца е да установи правния си интерес от търсената защита – отричане на вземанията, като докаже наличието на твърдяната форма на извънпроцесуално поведение на ответното дружество, свързана с претендиране на процесните суми и активната си процесуална легитимация в процеса – качеството си на длъжник на процесните суми.

При установяване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже настъпването на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на погасителната давност по отношение на вземанията, за което същият не сочи доказателства.

С оглед становищата на двете страни и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът отделя **като безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството**, че по партида с клиентски номер 30275156051, касаеща потреблението на електрическа енергия до имот с адрес: и с титуляр ищеца, при ответното дружество е начислена като дължима главница за доставена електроенергия през периода м. януари 2009 г. – м. 06.2011 г.

По доказателствените искания:

Приложените от страните писмени материали са относими към предмета на спора и приемането им като доказателства по делото е допустимо.

Следва да бъде уважено искането на ищеца за задължаване на ответното дружество за представи в заверен препис фактурите, касаещи процесните задължения.

Произнасянето по искането на ищеца за допускане изслушването на съдебносчетоводна експертиза по въпросите, формулирани в исковата молба, която да изследва останалите неплатени задължения по процесната партида, следва да бъде отложено за първото по делото съдебно заседание за изясняване наличието/липсата на спор между страните относно размера на начислените от ответника суми по процесната партида за сочения период.

Делото следва да бъде насрочено за открито съдебно заседание с призоваване на страните.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца най-късно в откритото съдебно заседание да уточни периода на лихвата за забава в размер от 7 878,71 лева, начислена върху главницата за доставена електроенергия през м. януари 2009 г. – м. юни 2011 г., чиято дължимост отрича с процесната искова молба, в противен случай същата по отношение на това вземане ще бъде върната, а производството по делото – прекратено.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **10.06.2024 г. от 10:15 часа**, за която дата и час да се призват страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, обективизиращо проекта за доклад по делото, а на ищеца – с препис от депозирания писмен отговор.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба и към отговора на исковата молба писмени материали.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК ответникът „.....“ ЕАД **най-късно в откритото съдебно заседание** да представи заверен препис от фактурите, касаещи процесните задължения за периода м. януари 2009 г. – м. юни 2011 г., **като му УКАЗВА**, че при неоснователно непредставяне в срок на тези документи съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, към чието установяване е насочено доказателственото искане.

ОТЛАГА за първото по делото открито съдебно заседание произнасянето си по искането на ищеца за допускане изслушването на съдебносчетоводна експертиза по въпросите, формулирани в исковата молба.

УКАЗВА на страните, че могат да вземат становище по дадените указания и проекта – доклада **най-късно в първото по делото заседание**.

КАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез **МЕДИАЦИЯ** като ги **ПРИКАНВА** към доброволното му уреждане. **При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер. КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД** действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК ако живее или заmine за повече от един месец в чужбина е длъжен да посочи лице в седалището на съда, на което да с връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България; същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени;

- съгласно чл. 41 ГПК ако отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщил по делото или на който веднъж му е връчено съобщение, е длъжен да уведоми съда за новия си адрес; такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване;

същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени;

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____